

Mons. Ocáriz: «És de Crist de qui ens cal parlar, no de nosaltres»

En l'última jornada del viatge pastoral pel nord d'Itàlia, el prelat va explicar que "és impossible cercar la santedat sense comunicar-la als altres".

26/08/2017

Alemanya — Bèlgica-Països Baixos —
França — Barcelona — Portugal —
Madrid — Pla de viatge

Divendres 25

A les 11 del matí, Mons. Fernando Ocáriz va visitar l'arquebisbe de Milà, el cardenal Angelo Scola, acompanyat pel vicari de l'Opus Dei per a Itàlia, Matteo Fabbri. A continuació, el prelat va voler pregar a la catedral. Després d'uns moments de recolliment davant el sagrari, va encendre una espelma votiva a la *Madonna dell'Aiuto* (Mare de Déu de l'Ajuda) i va pregar davant de les tombes de tres arquebisbes de Milà: el beat Ildefons Schuster —que va conèixer sant Josepmaria i va impulsar el treball apostòlic de l'Opus Dei a l'arxidiòcesi— el cardenal Carlo Maria Martini, arquebisbe de Milà de 1979 a 2002, i el cardenal Dionigi Tettamanzi, que va morir el passat 5 d'agost.

Més tard, Mons. Ocáriz va mantenir una trobada amb fidels de la Prelatura al centre *Porta Vercellina*.

També va saludar les persones que treballen en l'administració domèstica de la residència universitària Torresscalla. "La vocació és una llum que indica el camí i una força que permet recorre'l cada dia", va comentar el prelat en una de les reunions. I va afegir: "La vocació a l'Opus Dei no és un aspecte de la vida que suposa determinats compromisos: mitjans de formació, activitats apostòliques, etc.", sinó que per els que segueixen aquest camí vocacional a l'Església, "tot pot i cal que sigui Opus Dei, perquè tot pot i ha de ser una trobada amb Déu".

En l'última trobada de la jornada, el prelat va animar a transmetre l'alegria de l'encontre personal amb Jesucrist: "Trobar Jesucrist a la feina i a la família és inseparable d'intentar transmetre-ho a altres. És impossible cercar la santedat sense comunicar-la". Mons. Ocariz va explicar que a més de pregar per les persones,

convé també parlar-los de Déu, transmetre'ls allò que portem dins: "Aquest és l'apostolat d'amistat i confiança. Perquè els altres coneguin Crist, el que serveix és l'amistat, transmetre allò que un té. "I citant sant Josepmaria, va afirmar: "És de Crist de qui cal parlar, no de nosaltres mateixos".

Mons. Ocáriz va recordar als pares de família la importància de fomentar en els fills el desig de servir els altres: "Quan un menut té l'oportunitat d'ajudar una persona pobre és feliç i descobreix quelcom nou. A més aconseguirem que no siguin dominats per les coses materials".

El matí del 26 d'agost, Mons. Ocáriz va finalitzar el viatge pastoral pel nord d'Itàlia i va marxar cap a Marsella.

Galeria de fotos

Dijous 24

En una trobada amb preveres de diverses diòcesis italianes, el prelat va recordar que el sacerdoci "és una missió": "Hem estat enviats pel Senyor, que vol actuar a través d'aquests instruments que som nosaltres. Treballem amb fe i esperança, lliurem-nos generosament als altres, sense càlculs humans, posant Jesucrist en el centre de totes les nostres activitats. (...) Som eficaços davant les necessitats de l'Església i del món —va comentar Mons. Fernando Ocáriz— també quan ens sembla que els fruits tarden a arribar". El prelat va convidar els presents a pregar pel Papa, "fonament visible de la unitat de fe de l'Església".

La bellesa de la vocació cristiana

Més tard, Mons. Fernando Ocáriz va participar en diverses trobades amb joves universitaris de diferents

ciutats italianes. Els va animar a tenir cura de la "bellesa de la vocació cristiana", que és "identificar-se completament amb Jesucrist", tasca "que no acaba mai". "Posem Jesucrist en el centre de la nostra vida", va aconsellar el prelat als joves. Déu, que "estima cadascú personalment i de manera infinita" compta amb "la nostra llibertat en tot, de manera especial en les decisions sobre la direcció de la nostra vida", va afegir Mons. Ocariz. En la trobada també es va parlar de la felicitat veritable: "No hi ha sistema més segur per ser infeliços que pensar en nosaltres mateixos i en les pròpies comoditats i, al contrari, no hi ha manera més segura per ser feliços que ser generosos amb els altres, perquè el que dóna la felicitat veritable és l'amor, l'amor a Déu i als altres", ha comentat.

El prelat es va reunir amb nombroses famílies, amb les quals va

dialogar sobre múltiples reptes: l'educació de la canalla, la cura de la gent gran, l'acompanyament dels matrimonis joves o les maneres d'afrontar les contrarietats i sofriments que poden sorgir en la família. Durant la darrera trobada de la jornada, el prelat va convidar a considerar com "un do de Déu" les dificultats diàries. Al fil de la resposta de Jesucrist amb la Samaritana —*Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: "Dóna'm aigua" (Jn 4, 10)*— Mons. Fernando Ocáriz va animar a descobrir el rostre de Jesucrist darrere de cadascuna d'aquestes circumstàncies.

Dimecres 23

Al matí, va celebrar a la parròquia de sant Gioachimo la missa de funeral per María Dolores Jiménez, una de les primeres persones de l'Opus Dei

que va començar les activitats apostòliques a Milà.

"Reflexionem avui sobre el misteri de la vida i de la mort dels fills i filles de Déu —va dir a l'homilia—. Ell és la llum que, en el dolor, avui resplendeix gloriosa. Ara gosem fins i tot donar gràcies a Déu: gràcies, Senyor, perquè en la vida d'aquesta filla teva has fet brillar un raig de la teva vida. Gràcies perquè, fins i tot en aquests moments dolorosos de separació, aprenem com viure de veritat la vida sobre aquesta terra: no com aquells que persegueixen l'èxit efímer i superficial, sinó com qui ha comprès que Déu mai no es deixa guanyar en generositat. Paga la pena viure la vida lliurant-la pels altres!".

Abans de dirigir-se a la casa de convivències *Castello di Urìo*, propera a Milà, el prelat va saludar algunes famílies. "M'ha recordat —

explica Cristina, que viu a La Spezia —, que jo no sóc de l'Obra, sinó que jo sóc l'Obra a la meva ciutat, al meu barri, en la meva família".

Una petició que el prelat va demanar a tots va ser pregar pel Papa Francesc: "El Papa sosté sobre les espatlles un gran pes: problemes, dificultats, situacions complexes de resoldre en un context freqüentment hostil a l'Església, de persecució. Ell valora molt l'ajuda de tothom i per això repeteix constantment: 'Prega per mi!'. No és una falca, no: ho necessita veritablement, perquè l'Església no és només responsabilitat dels preveres, sinó de tots, i ell és el Cap visible de l'Església".

A *Castello di Urio*, el prelat va passar una estona de tertúlia amb algunes persones de l'Opus Dei que hi fan uns dies de formació i de repòs. Els va recordar la importància de la lectura freqüent del Nou Testament, des de

l'evangelí de sant Mateu fins a l'Apocalipsi: "Quan acabeu, comenceu de nou amb sant Mateu, perquè sempre hi haurà llums noves que descobrir, encara que coneguem aquests textos", va dir.

Mons. Fernando Ocáriz va parlar de la importància de la coherència en la vida del cristià: "Viure l'Evangelí allà on cada un ha de complir els seus deures porta sempre beneficis de naturalesa social. Viure com a cristians enmig del món, aquesta sí que és una veritable revolució, sense violències de cap gènere". Va subratllar a més la importància de rebre formació humana i cristiana, sigui quin sigui el nivell cultural de cadascú.

I va assenyalar que "un cristià, una persona de l'Opus Dei, mai no s'ha de sentir sol, ni tan sols al Sàhara, perquè si viu unit a Crist, estarà unit

a través de la comunió dels sants a tothom i a tot arreu".

En una altra de les reunions d'aquesta jornada, Gabriella, una de les primeres persones de l'Opus Dei d'Itàlia, va demanar al prelat: I què ens diu sobre la vellesa?". "No existeix! —va respondre Mons. Ocariz fent broma—: l'important és la joventut de l'ànima, que només l'amor pot donar". Hi era també Maria, la primera numerària suïssa, que va demanar com reaccionar quan es viu amb gent molt més jove i hom té la sensació que sempre et diuen què fer: "Allò que facis, fes-ho només per amor. No podem pensar a fer amb alegria només allò que ens agrada; també podem estar alegres quan fem el que no ens agrada o ens contraria, si hi posem amor".

Dilluns 21 i dimarts 22

El prelat va arribar a Milà el 21 d'agost a última hora de la tarda i va

acudir directament a pregar a la capella ardent de María Dolores. María Dolores, que va ser una de les primeres fidels de l'Opus Dei a començar el treball apostòlic a Milà, havia mort poques hores abans de l'arribada de Mons. Fernando Ocáriz.

El 22 d'agost al matí, el prelat va celebrar una missa a la qual van assistir les directores de l'Assessoria regional de l'Opus Dei a Itàlia. En l'homilia de la festa de Santa Maria Reina, va recordar que "la Mare de Déu és Reina del món i de l'Univers i sempre té un paper de mitjancera. És ella qui distribueix totes les gràcies del Cel. No importa com siguin de grans les dificultats que haguem de travessar: Ella serà sempre al nostre costat".

A continuació, va parlar una estona amb un nombrós grup de joves que reben formació espiritual en els centres de la prelatura del nord

d'Itàlia. Eleonora, pastissera de 28 anys, va demanar a Mons. Ocáriz un consell per apropar la fe als amics que s'han allunyat de Déu. "Més que discutir o debatre sobre el Senyor — va respondre—, l'important és fer amistat. En l'amistat es transmet afecte i es comparteix allò que un porta dins. Els pots explicar, per exemple, que després de confessar-te sents sempre molta alegria —si això et passa, és clar—".

Convertir la vida en un acte d'amor

A més, el prelat va saludar diverses famílies, que li van transmetre nombroses intencions per les quals pregar. A canvi, els va demanar que cadascú maldi per conrear tant la unitat entre els cònjuges i amb els fills, així com l'amistat amb altres famílies.

A la tarda, en una altra trobada, va recordar les paraules de sant

Josepmaria assenyalant que una herència que deixava als fidels de l'Opus Dei era "l'amor a la llibertat i el bon humor". "Una persona que fa les coses per obligació no pot ser feliç. La llibertat d'esperit implica fer-ho tot per amor. Si no et sents lliure, pensa en com reaccionar i tractar de convertir tot el que facis en un acte d'amor".

A més, va visitar la parròquia de sant Gioachimo, que l'arxidiòcesi de Milà va confiar fa tres anys a l'atenció pastoral de sacerdots de la prelatura. Durant la visita, el rector, don Marco Busca, es va aturar a la pila baptismal i va explicar les seves peculiars característiques, ja que el ritu ambrosià —ritu litúrgic propi de la diòcesi de Milà— permet el baptisme per immersió.

El prelat va convidar les famílies presents a agrair Déu poder servir l'Església de diverses maneres,

col·laborant amb la parròquia. A més, els va recordar quant necessita el Sant Pare que cada un l'ajudi a sostenir el pes de l'Església. Finalment, Mons. Ocáriz va demanar oracions pel cardenal Angelo Scola, i pel seu successor al capdavant de l'Església de Milà, monsenyor Delpini.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/prelat-opus-
dei-mila-visita-pastoral/](https://dev.opusdei.org/ca/article/prelat-opus-dei-mila-visita-pastoral/) (09/08/2025)